

Univerzita Hradec Králové – Pedagogická fakulta

Katedra kulturních a náboženských studií

Hodnocení bakalářské práce

Posudek vedoucího práce

Jméno autora: Pavla Svatoňová

Název práce: Dialog víry a nevíry jako transkulturní téma v díle Tomáše Halíka

Vedoucí práce: ThLic. David Bouma, Th.D.

Téma práce: vysoce aktuální, vhodně zvolené

Zaměření práce: přehledová práce o vybraném aspektu díla T. Halíka s prvky samostatné reflexe na pozadí teorie sociální konstrukce reality

Jazyková a stylistická úroveň práce: přijatelná, ale pozor na některé zavádějící nepřesnosti; např. na str. 53: „Je důležité ukázat nevěřícím, že i věřící někdy zažívají chvíle ticha.“ Srozumitelnější by bylo: Je důležité ukázat nevěřícím, že i věřící někdy zažívá chvíle *Božího mlčení*. Jen potom dává smysl Halíkovo doporučení vzájemné „solidarity poutníků“, která se rodí z vědomí, že každý – ať věřící či nevěřící – zakouší někdy temnotu a „Boží nepřítomnost“ ve světě a životě.

Rozsah práce: 54 stran plus seznam literatury

Použitá literatura: dostačující

Počet uváděných titulů: 24 tištěných a 8 internetových zdrojů; bývalo by vhodné oddělit Halíkovo knihy od ostatního

Citace v textu: autorka jednotně a funkčně cituje i parafrázuje své zdroje; Na str. 47 vzbuzuje dojem, že čerpá přímo z knih Sölleové, tlumočí však Halíkovo porozumění německé teoložce, což by mělo být v textu práce přímo uvedeno.

Formální stránka práce: přijatelná; poslední odstavec závěru působí dojmem „utrženého vagónu“; bibliografická položka 8 a 14 dvakrát opakuje jméno autora atd.

Využitelnost pro praxi: značná; Osobně jsem přesvědčen, že předpokladem smysluplného mezináboženského dialogu v současnosti je schopnost jednotlivých náboženských tradic vstoupit do dialogu se sekulárním humanismem a zejména s kritiky náboženství jako byl Freud (role projekce), Nietzsche (zejména „nebezpečí“ eschatologie v náboženství) a Marx (náboženství jako únik) a dalšími.

Cíl práce: přes určité výhrady naplněn; Jedná se o kompilační práci, která do jisté míry kopíruje přednosti i problematičtější momenty Halíkova myšlení ke zvolenému tématu.

Škoda, že v předkládané práci není silněji zastoupena analytická a kritická linie přemýšlení samotné autorky. I občasné pokusy však oceňuji (např. str. 54).

Úroveň závěrečné práce: Jedná se dle mého soudu o přijatelně zvládnutou bakalářskou práci. Práce svým rozsahem, metodou, obsahem i formou splňuje nároky kladené na tento typ kvalifikační práce. Jsem přesvědčen, že vypracování této práce bylo autorce velkým přínosem.

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

V čem jsou tedy specifika Halíkova konstruování sociální reality? Jistě do reality a možností dialogu mezi věřícími a nevěřícími dobře promítá svou sekulárně humanistickou zkušenost z rodiny, ze svého život před konverzí, z disentu, z univerzity atd.; jistě jsou jeho konstrukce autentické, pokud hovoří o naladění pražského intelektuálního křesťana salvátorského stříhu na dialog s hledajícími, tázajícími se etc. Kde však podle Vás ve svém konstruování reality zmíněného dialogu není příliš přesvědčivý? Nemýlí se Halík kupříkladu ve svém přesvědčení, že současná česká společnost má řadu „Zacheů“ připravených reagovat na oslovení, pokud budou zahlédnuti ve svých úkrytech a pozorovacích stanovištích?

Na straně 47 píšete, že Halík považuje absenci Boha v současné společnosti jako příležitost k objevení jeho nové přítomnosti. Můžete to více vysvětlit?

Výsledné hodnocení

Datum:

Podpis: